

CHUYỆN GẦN CHUYỆN XA:

Kêu ca gì nữa

- Theo bác có nên xếp giáo viên Việt Nam vào hạng có sức khỏe tốt nhất thế giới không?
- Dặt dẹo nhất thế giới thì có. Lương thấp, dạy nhiều, không chết sớm là may còn đòi khỏe như lục sỹ mà không biết xấu hổ.
- Bác chỉ được cái miệt thị người khác là tài. Thử hỏi trên thế giới này có ở đâu mà một giáo viên phải "gánh" tới 4 lớp suốt chục năm ròng rã như ở ta không?
- Một người một lớp còn chẳng kham nổi nữa là, tôi chẳng tin.
- Bác về Hà Tĩnh mà xem, ở đó có ngôi trường từ lớp 1 tới lớp 4 mà chỉ có mỗi một giáo viên đấy.
- Dạy nhiều thì lương nhiều, một mình hưởng 4 suất lương, tiêu sao cho hết.
- Ở đâu ra, mỗi tháng giáo viên này chỉ nhận được có mấy trăm

nghìn đồng, may nhờ bà con ủng hộ người cần khoai, người cần sắn đắp đổi qua ngày.

- Lương thấp thế sao không lên Hà Nội rửa bát cho hàng phố, mỗi tháng ít nhất cũng 2 triệu bạc, lại được ăn phở thoải mái, chẳng phải suy nghĩ gì.

- Ai cũng tính toán như bác thì lấy ai xóa mù chữ cho trẻ em vùng sâu vùng xa?

- Ở miền núi thì cần gì biết chữ. Lương giáo viên tuy có thấp nhưng hàng ngày được chạy việt dã hết lớp này tới lớp khác, phổi nở, bắp chân rần như đá, khối đại gia sẵn sàng đánh đổi cả gia tài để có được sức khỏe như thế mà có được đâu. Người được bố trí dạy 4 lớp như thế phải cảm ơn cấp trên, còn kêu ca gì nữa, vô duyên.

CẬN